

[Landbrugsministeren.]

der tilbage til det oprindelige Standpunkt, det Standpunkt, det havde længst, i 11 Aar. Jeg kan heller ikke tænke mig, at Venstre helt vil gaa imod Udstykningen efter 4. Oktober-Loven, naar man ved — og det fremgaar af den Betænkning, der er afgivet her i Landstinget angaaende det store Jordlovsforslag —, at Ungdommen i højere Grad ønsker at faa Jord efter 4. Oktober-Loven end efter den gamle Husmandslov, hvortil kommer, at den Stand, der her i Danmark er mest interesseret i Udstykning, nemlig Husmændene, ved enhver Lejlighed, hvor deres delegerede, deres ansvarlige Folk, er samlet, udtrykker Haab om, at man vil fortsætte med Udstykningen, ikke mindst efter 4. Oktober-Loven. Jeg vil derfor alligevel fortsat haabe — og det Haab er jeg blevet bestyrket i gennem Ordførers velvillige Udtalelser —, at Venstre atter vil komme tilbage til det Standpunkt, som det i alt Fald havde længst. Navnlig synes jeg, at jeg har Ret til at haabe dette, da jeg jo ved, at det, som gjorde Venstre betænkeligt ved at fortsætte med Udstykningen efter 4. Oktober-Loven, var den store Forskel ved Starten efter de to Love. Jeg føler mig overbevist om, at Venstres Ordfører er enig med mig i, at der aldrig nogen Sinde i de 13 Aar har været mindre Forskel ved Starten, end der er i Øjeblikket, thi i denne Periode har man aldrig haft Jordpriser saa tæt ved Jordværdien, som Tilfældet er i Øjeblikket. Da den værste Anstødssten for Venstre saaledes er faldet bort, vil jeg haabe, at Venstre nu vender tilbage til det Standpunkt, som det havde fra 1919 til 1931.

De Konservatives Ordfører sagde, at det konservative Folkeparti er imod, at Staten bliver Jordejer i stor Stil. Det er jo ikke noget nyt, at det konservative Folkeparti har dette Standpunkt, men jeg vil dog gerne gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg tror, at man ude paa Landet for Øjeblikket er ved at komme ind paa den Tankegang, om det nu alligevel ikke var rigtigere, navnlig i en saa vanskelig Situation som den nuværende, at slaa ind paa den Form, som danner Grundlaget for 4. Oktober-Loven, og hvori Princippet er, at Landmanden svarer Afgift efter Konjunkturerne i Stedet for som under den ældre Ejendomsform at svare Rente af en fast Gæld. Jeg tror, at alle Landmænd — i alt Fald alle de Landmænd, som trykkes af Gæld, og det gør desværre de fleste — er klar over, at det vilde være langt bedre for dem at svare Afgift efter Konjunkturerne end en fast Rente

af den Gæld, der kom til at hvile paa Ejendommen, da de overtog den.

Jeg har tidligere sagt, at jeg erkender, at det Princip, som er nedlagt i 4. Oktober-Loven, hvorefter Afgiften svares efter Konjunkturerne, ikke er udformet saa fuldkomment, saa smidigt, som det burde være, men jeg tror, som sagt, at de fleste Landmænd mener, at det vilde være rigtigere at komme ind paa dette Princip end at fortsætte med det gamle Princip.

Det er fra forskellige Sider blevet anført, at det ikke for Øjeblikket er saa nødvendigt at have en Udstykningslov, som det var det tidligere, fordi der ikke er nogen stor Efterspørgsel efter Jord, og det er rigtigt. Men jeg tror nu, at selv i disse vanskelige Tider skal vi ikke afskære alle Muligheder for Oprettelsen af nye Brug. Jeg tror tværtimod, at vi skal stille os paa det Standpunkt, at vi skal aabne alle de Muligheder, der er for at faa flere Mennesker i Beskæftigelse. Er der nogen, der ønsker at komme til, er Muligheden saa til Stede, men hvis vi ikke vedtager en Lov, er der ingen Mulighed til Stede paa dette Omraade. Jeg har gentagne Gange, ogsaa i de sidste Maaneder, modtaget Henvendelser fra Folk, som ønsker, at vi skal fortsætte med Jordlovgivningen, idet de vel er klar over, at Forholdene for Landbruget er vanskelige, men de mener, at det er endnu værre at gaa arbejdsløs og ubeskæftiget.

Hauch: Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) var saa venlig at minde mig om, at jeg i 1919 havde været med til at gennemføre Jordlovene, og det ærede Medlem vilde endogsaa antyde, at jeg havde været i særlig Grad virksom for Gennemførelsen af dette Jordlovskompleks. Jeg skal herom sige, at jeg vedkender mig overordentlig gerne. Paterniteten, fordi jeg tror, det under de særlige Forhold den Gang var en forstandig og god Lovgivning, vi gennemførte. Det gælder ikke alene den saakaldte 4. Oktober-Lov, men ogsaa de øvrige Jordlove. Naar jeg nu hører det ærede 2det Medlem for 2den Kreds og den højtærede Landbrugsminister udtale sig om disse Forhold, maa jeg beundre den Ihærdighed, hvormed man fra de Herrers Side søger at give det Udseende af, at der er sket en fuldkommen Ændring i Venstres Opfattelse af den Form, Jordlovgivningen bør have. Jeg er ikke i Tvivl om, hvortil alt dette skal tjene, men jeg har alligevel noget svært ved at forstaa, at man vedblivende vil fremsætte en saadan Paastand, da man dog positivt ved, at den ikke er rig-